

مەسعوود محەمەد

خۆدیتنەوہ لە دوو رەخنەى دۆستانەدا

وہشانى يەكەم: گۆڤارى كاروان، ژمارە 7 ى نىسانى سالى 1983 زاینى

وہشانى دووم: سايىتى www.mamosta.net سالى 2009

له‌و ده‌مه‌را که موژده‌ی نزیک بوونه‌وه‌ی ده‌رچوونی گوڤاری «کاروان» م پێ راگه‌یه‌ندرا چاوه‌چاوی هه‌وه‌ل تروسکه‌ی بووم وه‌کوو ئه‌ستیره‌ی به‌یانیان له‌ ئاسۆی خۆره‌ه‌لاه‌ته‌وه‌ تریفه‌کانیم بۆ بنیڕی و له‌گه‌ل بێن و به‌رامه‌ی نزار و گوڵزاریکی تازه‌گه‌شایه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی، که‌چی «به‌ختی خه‌والوو» م کردمی به‌و رۆژه‌وانه‌ی که له‌ ده‌می بانگی ئیواره‌دا وه‌نه‌وزی داییت و خۆی له‌ ته‌راویحی نوێژی خه‌فتاندا ده‌بینیته‌وه‌. منیش له‌ رۆژی ده‌رچوونی ژماره‌ی دوهمدا، ژماره‌ی یه‌که‌می «کاروان» ی خنجیلانه‌م پێ بوو به‌ ئه‌ستیره‌گه‌شه‌ی پاش خۆراوا و قومه‌ شه‌ربه‌تی فتاری به‌ ده‌رنکه‌کاته‌وه‌. تا من چاوم هه‌له‌هینا «کاروان» به‌ خۆی و کالای گه‌وه‌هه‌ریه‌وه‌ له‌ کۆش و باوه‌شی گه‌رموگوڤری مه‌فته‌ن و خویشاوه‌ندی کورد و کوردستانه‌ ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دی‌ه‌که‌ی هه‌سابۆه و گه‌شابۆه...

بالای به‌ ئالووالای قه‌له‌مچنی ئه‌دیبه‌ هه‌یژا‌کانه‌وه‌ ئاو‌رینگی په‌لکه‌زێرینه‌ی ده‌دایه‌وه‌. چیم پێ نه‌ما مه‌گه‌ر وه‌ک شاباشی دوا‌ی ئاهه‌نگ ئه‌م ریزه‌ دراویلکه‌ی وشه‌ی به‌سۆز و په‌رۆش له‌م گوته‌اره‌دا به‌ره‌و هه‌نگاوی کاروانی پێش‌رۆوه‌ هه‌لاویژم و پێی بيمه‌ به‌شدار‌ی شه‌واره و گۆزه‌بان‌ی کۆرپه‌یه‌کی نازدار.

راستییه‌که‌ی، له‌ دلی خۆمدا چاوی ته‌مام بریبوه‌ بابه‌تیک له‌وانه‌ی که‌متر دینه‌ به‌ر نیگای خویته‌رانه‌وه‌ به‌لکوو هه‌ر نه‌بی به‌هۆی تازه‌یه‌وه‌ شیاوی یه‌که‌م به‌خه‌ره‌هینانی چلچراپه‌کی نوێی ئه‌ده‌بی کوردی بێ، به‌لام رینکه‌وت وه‌هابوو له‌ رۆوپه‌ره‌کانی گوڤار و رۆژنامه‌ی ئه‌م دوا‌یه‌دا نووسینی ئه‌وتۆ بلاو بوونه‌وه‌ ئه‌گه‌ر زووبه‌زوو تیبینیان تیدا نه‌کرێ کژیان به‌سه‌ر ده‌چی. له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ ویستم چه‌ند بابه‌تیکیان لێره‌دا ناوکی‌ل بکه‌مه‌وه‌ به‌لام خۆم لکاند به‌ تیرره‌نگ کردنه‌وه‌ی دوو بابه‌تی سپیات بوویه‌وه‌ی ره‌خنه‌ لێ گیراو که‌ پێوه‌ندی هاوبه‌شایه‌تیم به‌ یه‌کیانه‌وه‌ هه‌یه و خاوه‌نی ئه‌وه‌ی دیکه‌یانم، له‌ هه‌ردوو کاریشدا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیم رۆون کردنه‌وه‌یه‌ نه‌ک له‌سه‌رخۆ کردنه‌وه‌.

- ئا -

لە ژمارەى يەكەم و دوەمى «كاروان» دا دوو بەشى گوتارى مامۇستا رەئووف ئالانى لە ژىر سەرەناوى «نرخاندنيك» و «نرخاندنيك دەر بارەى زاراۋە زانستىيە كان» بىلاۋبوتەۋە لە گەل بەلپىنى دەرچوونى بەشى دىكەشى. ھەرچەند ۋەھا پەسەند دەكرى كە دواى بىلاۋ كەردنەۋەى سەرلەبەرى بابەت قەلەمى تىپىنى و ۋەلام دانەۋە بىكەۋىتە گەر، بەلام ئەۋ بارەى منى تىدام بەبەرىيەۋە نىيە پشووى چاۋەنۆرى تىدا درىژ بىكەمەۋە ھەرنەبى لەبەر ئەۋەى كە بە زەحمەت دەستم دەگاتە چاپەمەنى. ئەۋ دوو دانەيەش لە گۆقارى كاروان بە رىكەوت تىيان ھەلئەنگوۋتم جا ئەگەر ژمارەى دىكەى لى چاپ كراپى تا ئىستا 1983/2/15 بە من نەگەيشتەۋە. ئەمە لە لاىكەۋە، لەلای دىكەشەۋە بە ھەۋيا نىم لە ئاست رەخنەكانى مامۇستا ئالاندا خوم دانوسىتم لە ھەرچى دەپلەت و جوابەجىي لەگەلدا بىكەم. ھەم لەبەر ئەۋەى كە كارى ۋەھا لە رادەبەدەر درىژخاينە و ھەم لە رووى ئەۋەۋە كە زاراۋەكان لە سەرەتادا بۇ رەخنە لى گرتن و عەيب برىيان بىلاۋكرانەۋە. بەۋ پىيە نووسىنەكەى مامۇستا ئالانى ۋەر گرتەۋەى خاۋىشتى لىژنەى ئەۋ زاراۋانەىيە و سپاسى بۇ دەچىتەۋە لىرەدا من بەسەر ئەۋ شتانەدا دىمەۋە كە تروسكەى زاراۋەسازىي و زمانناسىي لە ھەلگىر و ۋەرگىريان ھەلستىتەۋە، ئەۋىش بايى دەسەلاىكى لە بارمدا بىت.

- 1) لە بارەى «شېۋە، روالەت، ۋىتە» ۋە: ۋەك من بۇى دەچم ۋشەى شېۋە پتر لە «ۋىتە» روالەت» ھۇگرى «بابەت» دەپت چونكە «روالەت» رووكەشكى بىبايەخە «ۋىتە» ش بەلای شكلى ناۋ ئاۋىتە و كامىرادا دەچىتەۋە. Form ى رۇژاۋايش نە روالەتە و نە ۋىتە. ئىجا ئەگەر نىۋ ھىندەى «روالەت و شېۋە» چاۋبۇشى لە كەرتى دوەمى زاراۋەكە بىكەن ئەۋسا «شېۋەپەرۋەرايەتى» گەلىك بەۋلاى «روالەتايەتى و روالەتى» واتاى «خۇ پىۋە بەستەۋە» دەگەنى كە لە ئەسلى زاراۋەكەدا مەبەستىكى بنەرەتتە.
- 2) لە كوردىدا تەعبىرى «پىت بە پىت» بەتايەتى لە نىۋ مەلاياندا ھىندەى دەقا و دەق و پترىش لە باۋ بوۋ، ھەردوۋكىان بۇ يەك واتاش بەكار دەھاتن ئىجا ھەر كامىكىان پەسەند بىكرى جىي خۇيەتى بەلام نابى رىگە لەۋى دىكە كوپر بىكەتەۋە.
- 3) ۋشەى «رارهۋ» ھەر چونكە لە واتادا بەرتەسكترە لە «رىگا - رىباز» پتر دىتە رەدايى بۇ واتاى «مذەب فلسفى» كە ئەۋىش بۇ خۇى بارىكە رىگەيە.
- 4) لە گەل روون كەردنەۋەى مامۇستا ئالانىش من ھەر لايەنگىرى «گومانگر» دەبم نەك «گوماندار». چى لىژنەش لە بارەى تىكرى ئەم خالەى گوتە پىۋانەى زمانناسانەى تىدا كراۋە، «تىپەر و تىنەپەر» لىرەدا بى دەخلە. كەرتى دواى «گومان» ىش چ «گر» بىت و چ «دار» ھەردوۋىان تىپەر. ھەر ۋەك دەگوترى باجگر دەشگوترى پارەدار و ملكدار و زەۋىدار و بەرھەنگدار. ئەم پاشگرەى «دار» لە «داشتن - داشتەن» ى فارسىيەۋە

هاتوه كه «مضارع» -ه كه ی دهیته «دارد» و ناوی كارای لی پیک دیت و دهیته «...دار». ئه و مه به سته ی كه له واتای «متشكك» دا هه یه له گه ل «گرتن» باشتر ده پروا نه ك له گه ل «تملك» كه ده كاته وه «داشتهن - داره - دار» چونكه له «گرتن» دا «نیاز» ئاشكراته.

(5) لیژنه له په سه ند كردنی ئه داتی «ه کی» بۆ نیسه بت نه یویست له هه موو بارینكدا و بۆ هه موو زاراوه یه ك هه ر «ه کی» به كار بیته چونكه دیاره «ی» نیسه بت ه ی به لاوه نان نییه ته عبیری «خۆ لی دزینه وهش» هه ر لایه نی ناچاری را ده گه یه نی و دیاره ئه گه ر «ی» نیسه بت بۆ هه موو وشه یه کی ده ست دا بایه نه لیژنه خۆ ی لی ده دزیه وه نه كورده واریش زمانی له «لاوه کی، شه وه کی..» ده گپرا. كه س نالی و نه یگوتوه «كوردی، به هاری، خۆ مالی...» ده بی ره ش بینه وه، به لام بینگومان رسته ی «ئهم كیشه یه هۆ شه کییه نه ك كرده کی» هه لكه وتوو تره له رسته ی «ئهم كیشه یه هۆ شی یه نه ك كردی وه یا كردنی».

تا ئیره جوداوازی بیرو را له م مهیدانه ی نیسه ترا ده گه رپته وه بۆ قه ناعه تی زمانناس و زاراوه ساز چونكه هه ردوو ریباز شوین پی ئاخیه وری پیوه یه، به لام وادیاره مامۆستا ئالانی «ی» نیسه بت و «ی» ناوی مه عنای به لاوه یه ك شتن: ئا لیژنه دا قه ناعه ت ناكات چونكه له رپی قه ناعه ته وه «تیپه ر» نایته «تینه په ر» هه روه هاش «ی» نیسه بت نایته «ی» ناوی مه عنا و ده بی كا كه ئالانی به ره ودوا بگه رپته وه و به نیوان دوو راسته رپی ئه و دوو بابه ته دا سه ره ژیر بیته وه بی ئه وه ی تیكه لیان بكات. خۆ هه رگیز موجه له ش له وه دا نییه كه بلیم ئالانی یه كینكه له تاك تاکی ئاخیه وری كوردی كه له سه لیه ی هه ستیاری زگماك و بی خه وشه وه، كوردانه داده رسپته گوتن و نووسین، كوردانه له بابه ت هه لده پیچیت و كوردانه داده بریت و تی ده كاته وه. ئنجا ئه گه ر ئالانی له م جووت چاویلکه ی به ربانی ریزمان پاژنه ی ته ر بووبی كی بی جاره ها و باره ها پیلایوی له ده قتی نووسین رۆ نه چووبی!!

له ئاخواتن و نووسینی ئیستا كه ی فارسی و كوردیدا بۆ نیسه بت و بۆ ناوی مه عنا هه مان «ی» دریزی قووچا و به كاردیت و ده گوتری - بۆ نیسه بت ده شگوتری «جوانی - بۆ ناوی مه عنا» له كۆندا بۆ نیسه بت «یک» و بۆ ناوی مه عنا «یه» به كار هاتوه. كتیبه كۆنه كانی په هله وی و پیش په هله وی ئه م جودایی كرده یان شتیکی ده ستوورییه. به نمونه له لاپه ره 10 ی كتیبی «كارنامه ی ئه رده شیر ی پا په كان» - نووسینی به رام فره وش ی چاپی تاران 1354 - ئه م وشانه ی «چاپو كیه، سواری» له ناوی مه عنا و وشه كانی «گه رامیک، گرامی، ریزدار، ئه پاریک (به واتای دیگر، هی تر)، نامیک، نامی، ناودار» له نیسه بت درا و ده دیتری. له نیوان رۆ شنبیرانی كوردی ئیرانیس ئه م زانیارییه وه ك ئه لف و بی لی هاتوو به لام لای خۆ مان مه سه له كه هینده ئاشكرا نیه. یه كه م جار

له لایه ن د. فاروق عمر صدیقه وه. که ئه وسا جار ی خۆیتند کاریش بوو. باسی بنه چکی ئه م دوو «ی» ه به گوتار له گوڤاری کۆردا بلاو کرایه وه. به نموونه وشه ی «زندیق، زه ندیک» نیه ته «بۆ لای زه ند». دوو نابینم رێژه ی «ده ره کی، ناوه کی...» ش له و وشانه دا پاشماوه یه کی شیواوی ئه م نیه ته کۆنه ی زمانه ئیرانیه کان بیت هه چهند ناتوانم بریاری له سه ر بده م چونکه زمانه ی کوردی به نووسین شیوه ئاخوتنی کۆنی نه پارێزراوه تا کوو بزاین له که نگینه وه ئه و رێژه یه په یدا بوه و ئایا له بنه ره ته وه «ه کی» بوه یاخوه له «یک» ه وه گوڤراوه.

نموونه کانی مامۆستا ئالانی که له لاپه ره 71، 72 ی ژماره ی یه که می «کاروان» دا بۆ نیه ته ی حساب کردوون به شی زۆریان هی ناوی مه عنان. وشه کانی «برایی، هاوبه شی، وشه سازی، دامامی، سه پانی، که له گایی، هه رزه کاری، جودایی، لاوی، گه نجی، ئازایی، ئازایه تی، لاویتی، گه نجی» هه موویان ناوی مه عنان و پێوه ندیان به نیه ته که وه نیه له بهر ئه مه ره خنه یه کی له سه ر بنه مای ئه و وشانه وه هه لستان به ره و بۆشایی ده رۆن. وا ده زانم به کاره یێنانی «ه کی» بۆ نیه ته له شوین و باری ئاسته نگدا نووسه ر و ئاخپوه ره ها ده کات به نموونه:

• تیر بۆ شبعان

• تیری بۆ شبع

ئجا ئه گه ر ویستمان بلین «شبعانی» و ئه و «ی» ه مان بۆ به کاره یێنا هه ر ده بی بلین «تیری»، که بۆ «شبع» مان دانا که ئیتر له گه ل «شبعانی» دا تیکه ل ده بی. به لام ده توانین تارا ده یه ک چاوپۆشی له و له مه ره بکه ین چونکه له هه موو زمانیکدا وشه ی واتاجودا ده که نه وه یه ک فۆرم هه ر وه ک له عه ره بیدا وشه ی «أری- فعل مضارع للمفرد المتکلم» ده کاته وه «أری- فعل ماضی للمفرد الغائب». له مه ره ی گه وه ره له وه دا ده بی که بمانه وی رێژه ی نیه ته بۆ «تیری- به واتای شبع» به کاره یێنین و «ی» ی تیدا بخه ینه گه ر که هه ر ده بیته وه «تیری». ئجا ئه گه ر هانا به یه نه بهر «ه کی» له مه ره له نیواندا نامینی:

• تیر بۆ شبعان

• تیری بۆ شبع

• تیره کی بۆ شبعانی

• تیره کیه تی بۆ شبعی

خۇ ئەگەر ویستمان «شبعانى - تیره کی» که ناوی مادهیه بکهینه ناوی مهعنا ئەوسا بەرانبەر «الشبعانية - که مصدرى صناعییه و ناوی مهعنایه» دەلیین «تیره کیه تی»، برۆاش ناکەم دەرفه تیکی دیکه له دەستووراتی زماندا پهیدا ببی بۆ دەرباز بوون لەم ئاستهنگه.

ئەو وشانەى کۆتایان بە «ی» ی دریزى قوچاو دیت وەک «برسى، ترۆزى، سۆفى» ناتوان «ی» نىسبەت بەخۆیانەۋە بگرن، ناشى خەيال بۆ «برسیانە، ترۆزیانە، سۆفیانە» برۆات چونکە ئەمانە ئاۋەلکارن هەرچى وشەى نىسبەتدراۋە ئاۋەلناۋە. ئنجا ئەگەر نەلیین «برسیه کی، ترۆزیه کی، سۆفیه کی...» رینگەى کورتمان لى دریز دەبیتەۋە وەیا هەر بە جارئ رینگە که کوپر دەبیتەۋە.

له زۆر شوپى کوردزماندا ئەگەر ناوی جینگە و ئاۋایى وەک «جەلى، داریکەلى، سلیمانى» بە «ی» کۆتایى هاتبیت بۆ نىسبەت دەلیین «جەلیه تی، داریکەلیه تی، سلیمانیه تی» واش دەبی کورتى دەکەنەۋە و دەلیین «جەله تی...» ئەم بە کارهینانە تا ئیستاکەش باۋە و بۆ خۆم گوی بیستی بووم بەلام خەریکه له بن شالۆى شارستانه تی و خویندنى نویدا که وا گەلیک ئادگارى میراتى تی دەبات. ئەمیشیان تی بچیت. باۋەر دەکەم لەو گوندانەى قوتابخانەیان تیدا کراۋەتەۋە تەنھا بەسالداچۋەکان بزائن بلین «سەرووکانیه تی، جیاقوولیه تی...» هەرچى وەچەى تازەیه خەریکه «دار، دوور، زار، زیر» فیر دەبی و بەلای ئەو وشانەدا ناچیتەۋە که مامۆستاکەى لییان بەلەد نییه.

له کوردیدا «ی» ناوی مهعنا هەر بەو وشانە دەویرئ بیانکاته ناوی مهعنا که ئاۋەلناۋن و وەصفى ماده دەکەن نەک خۆیان مادهن وەک: جوان، جوانى، شیرن، شیرنى، ناسک، ناسكى - دزیو، دزیوى... زمانى کوردی ویرای «ی» سى ئەداتى دیکه ی ههیه بۆ دارشتنى ناوی مهعنا:

- 1- ئەداتى «هتی» وەک: پیاو، پیاۋه تی، دایک، دایکه تی - برسى، برسیه تی...
- 2- ئەداتى «ایى» ئەمەیان بۆ مەبەستىكى ورد له کاردیت: به نمونه، وشەى «دریزى» بۆ «مطلق الطول» دیت بەلام که ویستت «هەندیک طول» نەک «مطلق الطول» دەربیریت دەلییت «دریزایى ژووره که، شیرناى شه کره که، رووناکایى په نجه ره، بهرزایى شاخه که، سهوزایى گیاکه».

ئەداتى «ایه تی» بە زۆرى بۆ دەرختنى په یوهندى نیوان مروّف به کاردیت وەک «خزمایه تی، دوژمنايه تی، دۆستایه تی، کوردایه تی، قهومايه تی، مهردایه تی، کهسایه تی، رابه رایه تی، عهبدایه تی...» هەر ئەم ئەداتەیشە دەتوانى ناوی مادهى رەق و زەقى بە پۆز وەرگيرئ بۆ ناوی واتا وەک «بەردایه تی - التحجر، الحجرية. گەچایه تی - الجيرية. خۆلایه تی، ئاسنايه تی...» زۆرینه ی ئەو وشانەى دەنگى ئەلفیان تیدایه وەک «برا، گەدا» ئەلفى «ایه تی» یان دەسویت و دەبنه

«برايەتى- نەك برايایەتى- گەدایەتى نەك گەدایایەتى...» لە شوینى دیکە دەمیکە ئەم دیاردەیهى تى چوونى ئەو ئەلفەم روون کردۆتەو و لیرەدا ناچمەو سەرى...

نووسەرانى سلیمانى بە پى ئاخاوتنى ناوچەى لە جياتى «برسیهەتى، ئەمینداریهەتى، ئیتالیهەکان...» دەنوسن «برسیهەتى، ئەمینداریهەتى، ئیتالیهەکان...» هەرچى زۆرەى کوردە جوړهەى دیکە بە کارهینانى رەسەنە پیرەوى دەکەن. رەسەنایەتى ئەو جوړهەیان لە دوو بەلگەو بە ئیسپات دەگات. بەلگەى یەكەم ئەو یەكەم زۆرینهى هەرە زۆرى کورد دەلى «برسیهەتى، وهلیهەتى...» بەلگەى دوهم ئەو یەكەم ئەو یەكەم زۆرینهى سلیمانىش لە ناچاریدا بادهداتەو بو ریبازە رەسەنەكە كە مەجبوو رە بلى «ئیتالیهە هونەرەمەندەکان» چارت ناچارە بلى «برسیهە هەزارەکان». مامۆستا ئالانیش بە ریبازى ئاخوهرى سلیمانىدا بو «لاوتى، گەنجىتى...» چۆتەو. هەرچونىك بى ناشى ریبازە رەسەنەكەى رى لى بگىرى. تەنانەت لە وشەى وهك «رۆشت، گەشت» یشدا ناشى «رۆیشت، گەشت» كە راسترە كویر بكرتەو،

بىخود دەلى «لەو رۆژەو رۆیشتو توراو دلى من». نالى دەلى «كى دەستى دەگاتە بەى و نارى نەگەیشتووت». حاجى دەلى «كە پىر بووم تیگەیشتم دەستى گریم».

ئەدىب لەسەریهەتى لە مانە و لە هەرچى وهك ئەمان هەیهە خووى لە ریبازە رەسەنەكەى كوردى رابەینى. ئیمە لە سەرەتاکانى رەنگرپىژى کردنى شیوازی ئەدەبى كوردیداين. چى ئیستاكە رەگ دابكوتى دەبیتە شەقامەرپى تەعمیری كوردى. ئەو زمانەى شیوهى ئەدەبىیان دەقى گرتوو لە ماوهى 50 سالدایەك پیتیان لى ناسوى و ناقرتى: كورت کردنەوهى بى حیساب لە شیوه ئاخاوتنى رەمەكیدا دەبى تا ئەوهى خەلقى توونس لە ئاخاوتنى یەمەن ناگەن سنهیش زەفەر بە وتووپیژى ئاكرى نابات. چەندىكى بلوى لە پاشماوهى كۆنە زمانەكەمان پاریزى سوودى خویمانە چونكە هەتا بەرەو دەق و دەستوورى رەسەنەو برۆین خەلقى تیدا كۆ دەبیتەو و لە یەكدى حالى دەبن. كوردى لەو دوو هەزار سالدایەك هیندەى لى سواو لە لزوم بەدەر بى.

بەر لەوهى لە بەشى یەكەمى گوتارەكە برۆم بو بەشى دوهمى چەند وردە تیبىنى هەن پیناندا تیبەر بىم:

كەرتەكارى «گر» پاشگرى «گەر- بۆتەو- گر» لە یەكدى جودان: هەرچى «گر» هەرتىكى كارى «گرتن» هە. ناوى كارای لىكدراو (بە تەعبیری جارەن اسم فاعلى مركب) دروست دەكات وهكوو كەرتى زۆرینهى كارەكانى دیکە «جلىشور، نانخور، باجگر، سەرتاش». بە عادتە كارى تینەپەر لە گەل وشەى «صفة» و لە گەل ئاوهلكاردا وشەى لىكدراوى ئەوتوى دروست دەكات

چونکہ بەرکاری ناویت وەک «خۆشپۆ، سەررۆ، بەسەرھات، زۆرور...». ھەرچی «گەر» - لە بەشى زۆرى وشە لیکدراوى ئیستا کہ دا بۆتەو «گر» بارتەقاي «ەوان» لە گەل ناو دیت و صیفەتى لیکدراو دەکاتە ناوى کہ سابەت وەک «ئاسنگر، مزگر، دەرگەوان، پاسەوان».

لە وشەى «نیرکە پیاز» دا بەشى یە کەمى وشە کە لە «نیرەک» ەو ە نەھاتو ە بەلکۆو لە «نیرتک» ەو ە سواو ە. (بە ئەسل نیرتکە پیاز و دەستکە قورادە) بو ە. ئیستاش لە ھەندى ناوچەى ە شیرەتیدا پیرەکان، بگرە زۆر کەسیان «نیرتک و دەستک» بە کار دەھینن. ھەر وەک وشەى «قننە» ش دەکەنەو ە «قەلنە» کە پتر بەرەو «قەلوون و قلیان» ەو ە چۆتەو ە.

وشەى «رپژە» بو «صیغە» دەست دەدات نەک «رپژگە». ھەرچی «رپژگە» یە وەک «ئیستگە، بنگە، شەرگە...» ناوى شویتە نەک ئاوەلناوى شوین. وشە کەش لە «رپشتن» ەو ە بەبۆتەو ە کە بە ھەل ەو ە یا بو سووک کردن دەکریتە «رشتن» بەلگەش ئەو ە یە کە لە ئاینە و فەرماندا ئەو «ى» ە دیتەو ە:

- ئاوە کەم - رپشت
- ئاوە کە - دەرپژم
- ئاوە کە - برپژە

«رپژە و پیرە» ش ھەر بەلگەن.

لە وشەى «کەلەمیرد» دا ئەو «ە» یە کە فەتھەى ە رەببى ە نیوبەند نییە. دەنگیک دەبیتە نیوبەند (ناوگر) کە بترنجیتە کلپشەى وشەو ە نەک بیتە نیوان دوو وشەو ە. بە نموونە لە وشەکانى «بزووتن، بزواتن - بووردن، بواردن» ئەو «ئەلف» ە نیوبەند (ناوگر). بەلای منەو ە دەنگى «ر» یش لە «گرنج» دا ناوگرە ترنجاو ە تە کلپشەى «گنج» ھەر و ەها «ر» ی «قرز» چۆتە ناو «قر».

دەرۆم بو ژمارە دووى «کاروان»

کاتى خوى کە رەخنەکانى مامۆستا ئالانى بو کۆرى زانیارى کورد ھاتن گەرماو گەرم لیژنە یەک - بە سەرپەرشتى کردنى خۆم - دەستى دایە ریک خستن و ئامادە کردنى ئەو رەخنانە و ھى دیکەش کە لە نووسەرى دیکەو ە ھاتبوون بو بلاو کردنەو ە یان. وپرای ئەو رەخنانە، ئالانى، راسپاردەى بەنرخى دیکەشى بو کۆر جیبەجى کردبوو لە بابەتى فۆلکلۆر و کەلەپوور... خەرىکی

ریک خستنی ئه‌وانیش بووین به‌لام ریکه‌وت وها بوو به‌ر له سازدانی ئه‌و کارانه پتوه‌ندییم به‌ کۆره‌وه نه‌ما. زۆریشی نه‌برد یاسای تازه‌ ده‌رچوو «ده‌سته‌ی کوردی» خسته‌ شوین کۆر و ئه‌و بوه‌ به‌رپرس. ده‌مه‌وی زۆر به‌ خیرایی له‌ به‌شی دوهمی نووسینی مامۆستا ئالانی ده‌رچم:

بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیک بی «قسه‌رسته‌وه» به‌جی تره‌ له «قسه‌ کاویژ کردنه‌وه». ره‌نگه «هاوبه‌ندی» ش له «هاوده‌نگی» بۆ «تراپ» له‌بارتر بی ته‌گه‌ر تارمایی «هاوبیری» بۆ خۆی نه‌باته‌وه.

«ژیریژی» بۆ هونه‌ر وه‌یا زانستی «منطق» و «ژیریژی» بۆ که‌سیکی «منطق زان» بی و «ژیریژه‌کی» بۆ نېسه‌ت وه‌لای «ژیریژی» کره‌ ناکه‌ن. هه‌رچی «ژیریژانه» یه‌ ئاوه‌لکاره‌ وه‌ک بلی: ژیریژانه‌ ده‌دوی، کوردانه‌ ده‌پۆشی، مه‌ردانه‌ هاته‌کایه‌وه، وشه‌کان له‌م رسته‌نه‌دا وه‌صفی کار ده‌که‌ن نه‌ک کارا (فاعل).

ئه‌گه‌ر «پۆلاندن» بۆ ته‌صنیف بپته‌ ده‌ستوری داتاشینی «کار» له «ناو» خزمه‌تیکه‌ گه‌وره‌ به‌ زمانه‌که‌مان ده‌گات هه‌رچه‌ند له‌ پۆلاندنیشدا هه‌ر واتای کۆ و کۆمه‌ل و ئاپۆره‌ وه‌رده‌گیرئ نه‌ک واتای «جۆرجۆر و خواروژوور» که‌ له «صنف» ی عه‌ره‌بی و Class ی ئینگلیزی وه‌رده‌گیرئ. به‌لام لزوم نابینم بینی پتوه‌ بنین و بلین «کابرا چه‌تری لی دا و خۆی عه‌لیشیشاند...» مه‌گه‌ر به‌نیازی گه‌پ و گالته‌ کردن بی.

وشه‌ی «ره‌خسکان» له‌ ئاخوتندا باوه‌ هه‌رچه‌ند له‌ هه‌موو هه‌رمیکیشدا ئاشنا نه‌بی. ئەم نه‌بیست بوونه‌ی ئه‌دیبه‌کانمان که‌ ده‌چپته‌وه‌ بۆ دوو هۆی سه‌ره‌تایی، یه‌کیان نه‌گه‌ران و سه‌ر لی نه‌دان. دووه‌میان نه‌بوونی چاپه‌مه‌نی له‌ هه‌موو هه‌رمه‌کاندا، ئا ئەم نه‌بیست بوونه‌ زۆر جارن ده‌مه‌ته‌قه‌ی هه‌لستانده‌ ته‌نانه‌ت جاریکیان نووسه‌ریکی سه‌ر به‌ زمان له‌ ئاست وشه‌ی «چیم» به‌ واتای «فریز- فریزوو» وها نه‌سه‌لمین بوو هه‌ر له‌ بنه‌وه‌ ئینکاری هه‌بوونی ده‌کرد. که‌چی «فریزجار» به‌واتای «چیمجار»ه. ئه‌و پتوه‌یه‌ی بۆ کێلانی زه‌وی چیمجار دروست ده‌کرئ پتی ده‌لین «پتوه‌یه‌ی چیمپ». نووسه‌ریکی دیکه‌ش به‌رانبه‌ر وشه‌ی «رایه‌خ» سه‌ری له‌و «ی» هی ناو وشه‌که‌ سورمابوو، به‌ درێژی له‌ ته‌علیلی په‌رینه‌وه‌ی یی‌یه‌که‌ بۆ ناو وشه‌که‌ی ده‌کۆلیه‌وه‌ چونکه‌ هه‌ر گۆی بیستی «راخستن، هه‌لخستن، خستن...» بووبوو که‌چی فۆرمی وشه‌که‌ «یه‌خستن، ییخستن، ئیخستن، هیخستن» ه له‌ هه‌مووشیاندا ده‌نگی «ی» هه‌یه‌ که‌ ئیتر دیاره «رایه‌خ» له‌وان که‌وتۆته‌وه‌ گۆرانپیتزی کۆبی «حوسینی حه‌به‌تۆز» به‌ر له‌ 50 سال پتر قه‌وانی ده‌رکرد ده‌لی «هات کاروانی که‌رداران، ییخستیان له‌ بن داران، لیده‌ن ده‌ردی حه‌لوکی...».

وشه‌ی «تی وه‌ریخ» له‌ دوو پتوگری «تی، وه‌ر» و که‌رتیکی به‌رای «یه‌خستی» پتک هاتوه‌. هه‌ر له‌و جۆره‌ گۆی بیست نه‌بوونه‌ جاریکیان دوو فه‌ره‌ه‌نگنووسی کوردی له‌ وشه‌ی «فروسمان» که‌

من لە نووسینمدا بە کارم ھیتابوو رامان و نەیانیستوو کەچی لە زۆر شویتى بەرى سۆران بە واتای «ئەفسوون لی خویندن، تەلەسم بەند کردن» لە گەردایە. یەك لەو دوو فەرھەنگنوسە (زەبىحى) دواتر پىمى گوتەووە کە توێژینەووەى لە وشە کەدا کردووە و لە خەلقى بەلە کەتە بیستووە لە جیاتى فروسمان دەلین «فلسمان». وادیارە وشەى «رەخسکان» یش بۆى ریک نە کەوتووە بەر گۆنگرى بەرى بابان کەوتى.

دەنگى «ک» لە وشەسازى کوردیدا دەوریکى چالاكى ھەيە. لیرەدا کارمان بەیەك بارى ئەو دەورە ھەيە کە دەبیتە پاشگری کار و زیدە واتایەكى تیدا پەیدا دەکات. پاشگری «کا» لەچاو پاشگری «ا» خەستوخۆلییەك وەیا شینووە گۆرییەك لە وشەدا پەیدا دەکات. بە نموونە، لە رەگى «بزر» ھو بە ھۆى پاشگری «ا» کارى «بزران» پەیدا دەبى. کە پاشگری «کا» ی پێوہ لکا دەبیتە «بزرکان» و شینووەیەكى نوئى بۆ «بزرکاو» پەیدا دەکات لەچاو «بزراو». وشەى «پەشینو» دەبیتە «پەشیوان» و دەشیتە «پەشیوان» کە سەختەرە لە پەشیوان، ھەر خۆشیتەى بۆتە «پەشۆکان». دوور نابینم «ھەلپروان» و «ھەلپروکان» یش دوو دلۆبى ئەو خورگەيە بن.

«نووزانەو» بنگەى وشەى «نووسکانەو» یە بەلام دەنگى «ز» بە جیرانەتى دەنگى «ک» بۆتە «س» چونکە ھەردووکیان واتە «س، ک» دەنگى کپن ھەرچى «ز» ە ئاوازدارە لەبەر خاترى «ک» ە کە خۆى کپ کردووە وەك وشەى «نازک» کە لە «ناز» ھو ھاتووە بۆتە «ناسک» لەبەر ھەمان سەبەب، «بازوو» ش بۆتە «باسک». ھەرچى وشەى «رەخسکان» ە خزمەتى نزیکى «رەخسان» ە و ھەردووکیان لە واتادا بە «رەخسین و رەسین» دەگەنەو، بەلام لە «رەخسکان» دا زیدە ھیزیک ھەيە.

ئەگەر «کوگر» بە «جامع» وەرگیری «کۆنەگر» نابیتە «مانع»، دەبیتە ئەو شتەى ھەندیکان دەگرن و ھەندیکان ناگری. بۆ ئەوہى بىتە پینچەوانەى «کوگر» دەبى بگوترى «ھىچنەگر» ئەوساش «ھەمووگر» پەسەند تر دەبى لە «کوگر». بەلام «ھىچنەگر» ھەر لە بەرانبەر «کوگر»، ھەمووگر «دا دەسازى نەخۆ «مانع» «ھىچ نەگر» نییە.

لە کۆتایى ئەم پیندا چوونەوہ بەدا دەلیم ماندوو بوونە کەى ئالانى جى سپاسە و دەبى بەو پەرى ھەناسە دریزوہ لە گەل زاراوہ کاندە خەرىک بى. منیش ئەگەر چاوم بە نووسینەکانى کەوت و بە چاکم زانى پیناندا بچمەوہ تا پیم بکرى تىبىنیە کانم بۆ خۆى دەنیرم بە مەرچیک ئەدرەسى بزەنم. زۆرىش گوشاد دەبم ھەر جارە کە دەبینم نووسەرەن لەو زاراوانە وشە وەرەدەگرن و بەکارى دەھینن، وەك بلی حەسانەوہى ئەو باغەوانە ھەست پى دەکەم کە دەبینى نەمامە کە شین بوہ و بەریشى گرتوہ.

- ب -

له «العراق» ی 9 ی شوباتی 1983 له ژیر سه‌ره‌ناوی «وینه‌ی هونه‌ری له شیعری حاجی قادری کۆبی دا» مامۆستا عه‌بدوهره‌زاق بيمار به‌دوا شی کردنه‌وه‌ی چه‌ند نمونه‌یه‌ک له نیگار کیشی هه‌ستیارانه‌ی به‌هاریه‌که‌ی حاجی ده‌نوسێ:

«جا لهم ره‌وه‌ه و ته‌که‌ی مامۆستای دانهری کتیبی «چه‌پکیک له گولزاری نالی» به ئاسانی ره‌ت ده‌کرته‌وه که له لاپه‌ره 199 دا گوته‌وه‌تی: ”یادی گوته‌ییکی تری «دلدار» ده‌که‌مه‌وه که ده‌یگوت حاجی قادر له به‌هاریه‌که‌یدا شوین پینی «قوربانی تۆزی ریگه‌تم» ی هه‌لگرتۆته‌وه و ئه‌وسا من ئه‌مه‌م له دلدار نه‌ده‌سه‌لماند که چی ئیستا وه‌ک به‌دییه‌ ئاشکرایه له‌به‌ر چاوم چی دلدار ده‌یگوت راسته.”»

چونکه دانهری ئه‌و کتیبه منم پیویست بوو لیره‌دا نه‌ختیک رووناکایی بو لای ئه‌و شوین پینی هه‌لگرتنه‌وه‌یه و ره‌ت کردنه‌وه‌که‌ی به‌هاوێژم.

ده‌بی له پێشه‌وه بلیم شوین پینی هه‌لگرتنه‌وه‌ی نالی له لایه‌ن حاجی قادره‌وه نه‌که‌مایه‌تی تیدا به نه‌بدعاتیکیشه له که‌س به عه‌یب بگیری. له نیوان شاعیرانی کورددا و پیرای شوین پینی هه‌لگرتنه‌وه «تضمین و اقتباس» یش به‌رچاو ده‌که‌وێ که پتر له نزیکه‌وه خولیا‌ی شاعیر به‌غه‌یری خۆیه‌وه ده‌لکینێ. نالی که ده‌لی:

ناری سینهم گه‌رنه‌بی غه‌رقم ئه‌من
ئاوی چاوم گه‌رنه‌بی سووتاوم ئه‌ز

یه‌که‌سه‌ر و اتاخوازی له‌م به‌یته‌ی «ابن الفارض» کردوه:

فلولا زفیری اغرقتني
ولولا دموعي احرقنتي زفرتي

به‌لام نالی مه‌هاره‌تیکی تیدا به‌کار هیناوه‌ و بزانه‌م له‌و کتیبه‌ی «چه‌پکیک...» دا روون کراوه‌ته‌وه، جارێکیان باسی ئه‌م ئیقتیاسه‌م بو «بله» کرد له پێشه‌وه نه‌یسه‌لماند به‌لام که گوتم ناشی نالی شیعری تصوفی وه‌ها... قسه‌که‌ی پینی بریمه‌وه و گوته‌ی که تصوفت ناو هینا سه‌لماندم.

حاجی قادر ده‌لی:

به «تضمین» به‌یته‌کی نالی ده‌هینم تا ره‌فیقانم
بزانن من به‌ئو نابم خه‌زه‌ف قه‌ت وه‌ک گوهر نابی
«که‌مه‌ندی زولفی دوو لانه‌ له‌بو گه‌بر و موسولمانه
ده‌کیشن بی محابانه‌ چ له‌م لابی چ له‌ولابی»

پینج خسته‌کی له‌ لایهن کورد و غه‌یری کورده‌وه‌ جو‌ریکه‌ له‌ تیک ئالانی ده‌روونی و روا‌له‌تی
شاعیر و شاعیر.. «تلمیع» یش هه‌ر له‌م باب‌ه‌تانه‌یه.

ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ نیوان کورددا باو بوون به‌لام ئه‌وه‌ی پئی ده‌گوتری «معارضه» له‌ کورده‌واریدا
به‌رچاو ناکه‌وی، هه‌ر نه‌بی من نه‌مدیتوه‌ به‌لام وابوه‌ دوو شاعیر هه‌مان پارچه‌ هه‌لبه‌ستیان له‌
شیعری بیگانه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی وه‌ک که‌ بیکه‌س و گو‌ران کردیان. ده‌شبی بزانیان ئه‌م
باب‌ه‌تانه‌ تیک‌رایان خو‌ تا‌قی کردنه‌وه‌ و خو‌ به‌خه‌لک‌ گرتن و خو‌ نواندنیان تیدایه‌ هه‌ر چه‌ند ئه‌م
نیازانه‌ش ری له‌ هه‌لچوونی عاتیفه‌ ناگرن، بگره‌ وه‌ها بوه‌ له‌ پینج خسته‌کی سه‌رکه‌وتوودا سۆزی
شاعیری دوهم سه‌ر ده‌کات که‌ به‌ ئاهه‌نگی سه‌د له‌ سه‌دی شاعیری یه‌که‌م ده‌دویت:

دلی بردم به‌ناز و عیشه‌ دیسان شوخی عه‌ییارئ
فریبی دام به‌ چاوی مه‌ستی خو‌ی مه‌حبووبی سه‌حجاری
له‌ هیجرانی ته‌قم کرد ئه‌ی ره‌فیقانم کوا مه‌ده‌دکاری
ئه‌مان مردم عه‌لاجی سا له‌ ری پیغه‌مبه‌را چاری
وصال یا قتل یا تسکین له‌ هه‌ر سی بۆم بکه‌ن کاری

سه‌ر له‌ به‌ری دیوانی شیخ ره‌زا تا‌که‌ یه‌ک غه‌زه‌لی تیدا بو سۆزی دل‌داری تای ئه‌م پینج
خسته‌کیه‌ی کردیته‌وه‌ که‌ له‌ بلیسه‌ی «کوردی» یه‌وه‌ ئاگری تی به‌ر بوه‌.

«معارضه» به‌و شیعه‌ ده‌لین که‌ له‌ کیش و قافییه‌ی شیعی به‌ر له‌ خو‌ی هه‌لبه‌سترای و وه‌ک
ئه‌حمه‌د شه‌وقی موعاره‌زه‌ی قصیده‌ی ابن زیدون:

أضحی التنائی بدیلا من تدانینا
و ناب عن طیب لقینا تجافینا

ده‌کات و ده‌لیت:

يانائځ الطلح اشباه عوادينا
تأسي لواديك أم تشجي لوادينا

ئه گهر به هاريه كه ي حاجي له كيش و قافيه ي قصيده كه ي نالي بايه پي ده گوترا «معارضه». له لايه ن كيشه وه هه ردويان له يه كدي نزيكن تا ئه وه ي هه ندي شاعيريش فه رقي پي ناكه ن، به شيكي به رچاوي «صدر» وه يا «عجز» ه كاني به هاريه كه ش وه ك ديږه شيعره كاني نالي ده بنه 14 بر گه به نمونه: «له خه وه لسته زه مانې بچينه وه ئه ولا» 14 بر گه ييه، صدره كه ش 15 بر گه ييه.

له م بواره دا ده بي راستيه كي گرنگي ديكه ش روون كه ره وه ي شوين هه نكاومان ي: داسه پاندي برياري «نييه» پتر موحتاجي به لگه يه له «هه يه» چونكه مه به ستي «هه يه» به تاكه يه ك به لگه ئيسپات ده كړي وه ك ئه وه ي گوټ له خشپه يه ك بوو و ده ننگ دا «كيي؟» به تاكه وه لام ي «منم» ده زانري خشپه ي به نياده مه.

به لام كه وه لام يكت وه ر نه گرت وه جه واليك به لگه ت ده وي تا ئيسپاتي «به نياده م نه بوون» ي خشپه داره كه ده كه يت، رهنكه يه ك به لگه شت چنگ نه كه وي. له گه ل ئه مه شدا برياردان له سه ر هه بووني خزمايه تي له نيوان ئه و دوو قه صيده به ناوبانگه دا تا ئه وه ي خه يال له «شوين پي هه لگرتنه وه» بكه ين به بادي هه وا نابي به تايبه تي كه ده ننگ و سه داي ئيعتيراز بلند بوو: پيوسته ليږه شدا «منم» يك به خه به ر به ينين.

ئه وسا له «چه پكيك...» دا كه س به ره ه لست نه بوو تاكوو به لگه كاري تيدا بكه م، قسه شم له دلداره وه ده گيږايه وه كه ئيتر لزومم نه ده ديت به به لگه و نمونه هينانه وه له سيفه تي «شايه د» وه بيمه داواكار.

به لگه ي ئه م شوين پي هه لگرتنه وه يه له چه ند لايه كه وه تيك ده كه نه وه: نالي شاعير يك بوه له سه رامه دي شاعيراني سه ده ي نؤزده م، چ سه ير له وه دا نييه شيعري بيته ئه و «به رده عازه بانه» يه ي گه نجی له خوږازي هيزي خو ي پي تاقی بکاته وه. ئيمه بلين و نه لين نمونه ي زيده بالا له هه ر هونه ريکدا هه بي ده بيته «سه رمه شق»، حاجي قادر له چه ندين جيگه دا باسي نالي و شاعيرايه تي ده كا. وه ك ديتمان «تضمين» يشي له شيعري كردبوو، له و «تضمين» ه به هيز تريش هه يه كه ده لي:

زاهيره ن شيعرم له كوردي و نالي زور كه متر نييه
تالعم به ر گه شته يه به دبه خته به ختم نووستوه

پێم بلی کام شاعیری نوێخوازی کوردی له تاووتینی «گۆران» ره‌ها بوه؟ ره‌ها بوونی چی؟ هه‌رچی هه‌یه ده‌لی گۆران ده‌روازه‌ی شیعری نوێی کوردی خسته سه‌ر گازه‌رای پشت.

واوه‌ی گۆران، له‌م رۆژه‌دا کام شاعیر سه‌ره‌تاتکه له شیعری شێرکۆ بیکه‌س ناکات؟ ئنجا ئه‌گه‌ر شاعیره‌کانمان له هه‌لبه‌ستدا باسی گۆران و شێرکۆ نه‌که‌ن و له تۆژینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیدا ناویان به‌ینن خۆ حاجی قادر له شیعردا خۆی بۆ نالی شکاندۆته‌وه ئنجا هاتوه خۆی به‌و و به «کوردی» گرتوه - له‌مه زیاتر چیمان ده‌وی بیکه‌ین به‌ رووناکی بۆ ناو ده‌روونی حاجی تا شه‌به‌نگی نالی تیدا بدۆژینه‌وه؟ به‌ خه‌یال له حاجی پرسین ئایا نالی و شیعره‌کانی چ ئه‌سه‌ریکیان بوه له ویزدانی ئه‌ودا ده‌بی چ وه‌لامیکمان بداته‌وه؟ ره‌نگه‌ پرسیاره‌که‌مان لێ عه‌یب بگرێ چونکه خۆی به شیعری پاته‌ویات ئه‌و ئه‌سه‌ره‌ی کردۆته به‌لگه‌نه‌ویست. خۆ ئه‌گه‌ر بگوترێ حاجی باسی شاعیری دیکه‌شی کردوه و هه‌لی داوه‌ته‌وه ده‌لیم:

- 1) باسی شاعیر و ئه‌دیبیکی به‌قه‌ده‌ر نالی نه‌کردوه.
- 2) شیعری که‌سی دیکه‌ی به «تضمین» نه‌هه‌یناوه‌ته‌وه.
- 3) له نالی و کوردی بترازی خۆی به که‌سی دیکه نه‌گرتوه به‌دوا ئه‌مانه‌دا ده‌لیم:
- 4) شوین پێی غه‌یری نالی هه‌لنه‌گرتۆته‌وه.

له‌ فهرزی یه‌کیک بوو که ئیسپات بکات که حاجی بۆ غه‌یری نالی ده‌روون کرایه‌وه بوو ئه‌وسا کاری من ئاسانتر ده‌بی چونکه به‌لگه‌یه‌کی تازهم به‌ده‌ست ده‌که‌وی و ژماره 5 ی ده‌ده‌می و ده‌یخه‌مه ریزی به‌لگه‌کانی سه‌روو.

ورد بوونه‌وه له شیعره‌کانی حاجی ده‌ری ده‌خات که له مه‌یدانی «نالی نه‌وازی» دا حاجی به‌ سی پله‌دا تێپه‌ریوه یه‌که‌میان ئه‌وه بوو گوێ «من به‌ ئه‌و نابم - وه‌یا ناگه‌م» دوه‌میان ئه‌وه بوو گوێ «به‌یتم له کوردی و نالی زۆر که‌متر نییه» سێیه‌میان ئه‌م به‌هارییه‌یه که بینرێ کێی تیدا کردوه له‌گه‌ل «قوربانی تۆزی ریگه‌تم».

هه‌تا شاعیریش شاعیر بووبێ نه‌یتوانیوه هه‌نده‌ی به‌هاریه‌که راستی نمونه‌ی سه‌رمه‌شقی کردبێته‌وه له‌وه‌شدا حاجی سه‌د جارمان ئه‌و نه‌رمه‌ چرپه‌ چرپه‌ و منگه‌یه‌ ریسوا ده‌کات که له‌بن لیوانه‌وه ده‌لی حاجی له شۆره‌تی شاعیره‌تدا قه‌رزدارێ قه‌ومه‌یه‌یه‌که‌یه‌تی. مایه‌ی شانازی حاجی و ئیمه‌یشه، به‌لام هه‌زار قه‌ومه‌یه‌تی و حه‌قه‌یه‌رسته‌یه‌تی و مه‌لایه‌تی به‌سه‌ر یه‌کدا که‌له‌که‌ بکه‌ن «به‌هاری» وه‌ها پاراو و ئاورینگدار و ئه‌فسووناوی نازین ئه‌گه‌ر شاعیره‌یه‌تی له‌گه‌لدا نه‌بی.

جاروبار حاجی به زاری خۆی ده‌لی گله‌یی له كه‌موكوورپی ئەم شیعهرم مه‌كه‌ن چونكه‌ ده‌مه‌وی «..له‌م به‌ند و باوه‌ ده‌ریجن» كه‌چی له‌ به‌هاره‌یه‌ ك‌دا له‌ پشت په‌رده‌یه‌ ك‌ی ته‌نك‌ی وه‌قاردا ئەو هه‌لبه‌سته‌ ده‌كاته‌ به‌لگه‌ بۆ زمان‌ی كوردی كه‌ «به‌لاغه‌تیك‌ی هه‌یه‌ هه‌یج زمان‌ی نا‌یگات‌ی». حاجی ئەو له‌خۆ رادیتنه‌ی ناو به‌یتی «زاهیره‌ن شیعرم له‌ كوردی و نالی زۆر كه‌متر نییه‌» له‌م به‌هاره‌یه‌دا به‌ ئیسپات ده‌گه‌یه‌تی چونكه‌ به‌راستی نموونه‌یه‌ك‌ی هه‌ره‌ پێشكه‌وتوو‌ی هونه‌ری شیعره‌ به‌ روخسار و ناوه‌رۆكه‌وه‌، له‌ كوردی و غه‌یری كوردیدا. خۆ هه‌تا خه‌تم‌ی كه‌لام به‌ شیعر‌ی شیرن هات‌ی شیرنتر ناب‌ی له‌مه‌.

به‌هه‌مه‌حال ده‌رخستنی مه‌هاره‌ت و په‌نجه‌ ره‌نگینی و ئاراییشت و سۆز و هه‌ستی بریندار و هه‌نیسك‌ی غوربه‌ت و واقیعه‌ت و ئەو جووره‌ دیمه‌نانه‌ له‌و به‌هاره‌یه‌دا گه‌لیك‌ی به‌به‌ره‌وه‌ هه‌یه‌ كه‌ ده‌بی له‌ لایه‌ن به‌ل‌ده‌ی زانسته‌ ئیسلامیه‌كان و ئەده‌بی ك‌لاسیك‌یه‌وه‌ تۆژینه‌وه‌ و شی ك‌ردنه‌وه‌ی بین درێژی تیدا بك‌ری، هه‌تا تی ده‌گه‌ین وه‌یا تی ناگه‌ین له‌ به‌یتی:

پیاڵه‌ی زه‌ری نه‌رگس له‌سه‌ر كه‌فی سیمین
له‌ بۆ نثاری مه‌یایه‌ پ‌ر له‌ زی‌ری طلا

چۆن شیا «ظرف» ی نیرگ‌ز خۆی زی‌ر بی‌ت و «مظروف» ه‌كه‌شی «زی‌ری طلا» زی‌ر بی‌ت و هه‌ر دوو ك‌یشیان «ظرف و مظروف» ئەو زه‌ردای‌ی یه‌ی ناو نیرگ‌زه‌كه‌ن؟. تا تی ده‌گه‌ین شه‌كه‌ت ده‌بین.

نالی راسپارده‌ی به‌ بادی «خۆش مرور» دا به‌ر‌ی ده‌كات، حاجی قادی‌ش له‌ مه‌هاره‌تی خۆیه‌وه‌ «به‌ختی خه‌والوو» ده‌دوین‌یت و گرۆچكه‌كان‌ی هه‌نای به‌ره‌و كوردستان به‌ر‌ی ده‌كات. دیاره‌ به‌ختیش پ‌تر له‌ بای چالاك‌ پ‌یوه‌ندی به‌ مرۆفه‌وه‌ هه‌یه‌ و ج‌یی خۆیه‌تی به‌ده‌نگ بی‌ت و بكه‌و‌یتته‌ وتوو‌یژ... له‌وه‌ به‌ولاوه‌ ناوه‌رۆك‌ی هه‌ر یه‌ك‌یک له‌ دوو ق‌صیده‌كه‌ ده‌بیته‌ ته‌رجومان‌ی ئەو گیانه‌ی ئاوه‌ئاگرینه‌ی بوركان‌ی خۆی وه‌ده‌ر ده‌نی. هه‌ر وه‌ك له‌ «معارضه‌» دا دوو ق‌صیده‌ی له‌ یه‌ك‌دی راماو‌ی هاو‌ك‌یش و هاو‌قافیه‌ش ده‌بی ناوه‌رۆك‌یان جودا بی‌ ده‌نا ق‌صیده‌ی «معارض» له‌ بایه‌خ ده‌كه‌وی و ده‌بیته‌ لاسایی ك‌ردنه‌وه‌، له‌ شوین پ‌ی هه‌لگرتنه‌وه‌شدا ده‌بی ناوه‌رۆك‌ جوداب‌ن ته‌نانه‌ت له‌ یه‌ك‌دی نزیک بوونه‌وه‌یان له‌ به‌یت و دوو به‌یتدا ق‌صیده‌ی دوهم داناله‌نگین‌ی. به‌ نموونه‌، حاجی ق‌ادر ده‌لی:

ئه‌گه‌ر منم له‌ فراقیان ك‌زهم له‌ جه‌رگه‌وه‌ د‌ی
ئه‌گه‌ر د‌له‌ وه‌كو جه‌رگم ده‌لی ئه‌وا سووتا

قسه‌کانی خۆیان له دوو به‌یت‌ه‌ی نالی ده‌خشینن:

سووتا ره‌واقی خانه‌یی صبرم دل و ده‌روون
 نه‌ی ماوه‌ غه‌یری گوشه‌یی ذیکریکی یا صبور
 له‌م شه‌رحی ده‌رد و می‌حنه‌ته‌ له‌م سۆزی غوربه‌ته‌
 دل وه‌خته‌ بی به‌ ئاو و به‌ چاوما بکا عبور

خزمایه‌تی واتای ئەم به‌یتانه‌ هه‌ر بۆیه‌ له‌سه‌ر حاجی قادر به‌ لاسایی کردنه‌وه‌ و واتا خواسته‌وه‌
 حیساب ناکرێ چونکه‌ مه‌حکه‌می و «اصالة» ی سه‌رله‌به‌ری به‌هاریه‌که‌ له‌ توهمه‌ی وه‌های
 ده‌پاریزی، ئه‌ویش وه‌کوو نالی له‌ بیر کردنه‌وه‌دا هه‌ستی ئاگر تی به‌ربوون ده‌کات، ئیتر چۆن نالی
 سووتام!!

هه‌روه‌ک حاجی شاکاری نییه‌ به‌رانبه‌ر به‌هاریه‌که‌ی راهه‌ستی، سالمیش هه‌لبه‌ستیکی نییه‌ بگاته‌
 ئه‌و وه‌لامه‌ی که‌ به‌ «بادی سه‌حه‌ر» دا بۆ نالی ده‌نیریتته‌وه‌.

قوربانی تۆزی رینگه‌تم ئه‌ی باده‌که‌ی سه‌حه‌ر
 وه‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌ هه‌موو راهی پر خه‌ته‌ر

نه‌ سه‌یره‌ و نه‌ له‌ سالم - یش به‌ عه‌یب ده‌گیرێ که‌ له‌ جوابدا به‌ وشه‌کانی نالی ده‌ست پێ
 بکاته‌وه‌ و هه‌مان بادی خۆش مروریش بکاته‌وه‌ به‌ په‌یکی نامه‌ هه‌لگر چونکه‌ ئه‌و یه‌کسه‌ر له‌به‌ر
 تین و تاوی پۆلوه‌کانی نالی دلێ خۆی ده‌تاوینیتته‌وه‌. له‌ سالم و حاجی بترازی «مصباح‌الديوان»
 یش شیعریکی نه‌گوتوه‌ هاوتای پینج خسته‌کیه‌ بپه‌رده‌که‌ی بی که‌ راسته‌وخۆ له‌ «مستوره» ی
 نالییه‌وه‌ تیشکی داوه‌ته‌وه‌، ته‌نانه‌ت سه‌رنجم بۆ ئه‌وه‌ ده‌کشی که‌ «مصباح» به‌ ئانقه‌ست چوار
 مصره‌عی هه‌ره‌ پر هه‌ست و خوسته‌که‌ی وصفی یاری هیناوه‌ته‌ سه‌ر قافییه‌ی قه‌صیده‌ی
 «مستوره» که‌ کیشیشیان له‌ گه‌لیدا پیکه‌لن:

وه‌ک تازه‌ هه‌لووژیکی له‌ ناو دوو لقه‌دا بی
 وا ریک گوشرابی که‌ له‌ دوو ... هه‌تاد...

به‌ش به‌حالی خۆم هه‌ستی سه‌ربلندی ده‌که‌م له‌وه‌دا که‌ سی که‌له‌شاعیری کورد به‌ ره‌فاقه‌تی
 سه‌رامه‌دیکی شیعری کوردی به‌سه‌ر خۆیاندا زال بووین.

ئىستا به ئىزنى كاكه بيمار وا په‌سه‌ند ده‌كه‌م هه‌له‌ى ئه‌و به‌يتانه‌ى به‌نموونه له به‌هاريه‌كه‌ى هه‌يانه‌وه راس‌ت بكه‌مه‌وه. به‌داخه‌وه زور له ديوانى شاعيره به‌سه‌رچوه‌كانمان له نووسينه‌وه‌دا هه‌له‌يان تى كه‌وتوه جگه له‌وه‌ى كه له ده‌مى چاپ كردنیشدا هه‌له‌يان تيدا ده‌كرى تا ئه‌وه‌ى كيشى به‌يته‌كان تىك ده‌چىت، ناوناوه مه‌عناشيان نامىنى.

مصره‌ى «له كيو و كه‌ژ كه سه‌ر له ئىواره مالات» به‌م شكله پازده بر‌گه‌يه كه ده‌بوو له‌به‌ر وشه‌ى كو‌تايى مصره‌عه‌كه «مالات» چوارده بر‌گه بى چونكه ئه‌م وشه‌يه له وانه‌يه له دوو بر‌گه‌وه بكرىته سى بر‌گه و كيشى شيعره‌كه‌ش تىك نه‌چى. بو روون كردنه‌وه ده‌لیم ئه‌گه‌ر مه‌صره‌عه‌كه به‌راستى وه‌رگيرابايه ده‌شيا «مالات» ه‌كه‌ى بكرىته «مه‌رومال» و كيشى تىك نه‌چى كه‌چى ئىستا ده‌يكاته سازده بر‌گه. وا بزانه‌م ده‌بى بگوتى: «له كيو و كه‌ژ كه سه‌ر ئىواره دىته‌وه مالات». له‌مه‌شدا پىويسته «سه‌رئواره» بخوي‌ندىته‌وه ده‌نا كيشى ته‌نبه‌ل ده‌بى. به‌م جو‌ره ئه‌گه‌ر بگوتى «.. مه‌رومال» كيشى ناشىوئ چونكه وه‌ك له پىشتر گوتوو مه‌به‌حه‌كه به پى سازدان 14 بر‌گه و 15 بر‌گه‌ش هه‌لده‌گرى. تو بينه «له‌سه‌ر كه‌فى سيمين» بكه «له‌سه‌ر كه‌فى گوهرين» كيش عه‌يبدار نابى، لىره قسه له نه‌شيوانى كيشى شيعره، ده‌نا ده‌زانم حاجى نه‌يگوتوه «مه‌رومال». وشه‌ى «گوهرين» يش جى نايته‌وه له‌و مصره‌عه‌دا چونكه زه‌ردايى نىرگز بو زىر ده‌چىته‌وه نه‌ك گه‌وه‌هه‌ر.

مصره‌ى «مه‌لائيكه‌ى سه‌ر تاق و ره‌واقى مينايى» بوته 13 بر‌گه و هه‌له‌يه ده‌بى بلين:

«مه‌لائيكه‌ى سه‌رى تاق و ره‌واقى مينايى».

وشه‌ى «جومبش» ده‌بى بنووسى «جنبش – جونبوش» چونكه له «جنيدن» ه‌وه هاتوه. «مناره‌ى جنبان – جونبان» ي ئيسفه‌هان رىژه‌ى ناوى كارا (اسم فاعل) ي «جنيدن» ي تيدا به‌كار هاتوه.

هه‌ردوو مصره‌ى:

پياله‌ى زه‌ررى نىرگز له‌سه‌ر كه‌فى سيمين
پره له شه‌بنم وه‌ك دورى لولوى لالا

ده‌بى راس‌ت بكرىته‌وه و بينه:

پياله‌ى زه‌رى نه‌ركس له‌سه‌ر كه‌فى سيمين
پره له شه‌بنم وه‌ك دورى و لولوى لالا

حاجی وشه‌ی «نرکس و سیمین» ی گوتوه که هاتین گوتمان «نیرگز» ده‌بی بنووسین «زیوین». مصره‌عی: «به‌هار وا هه‌موو سالیکی دیته‌وه ئه‌مما» بۆته 12 بر‌گه‌ راستیه‌که‌ی ئه‌مه‌یه: «به‌هاری وا هه‌موو سالیکی ده‌یته‌وه ئه‌مما» وه‌یاخود «به‌هاری وا هه‌موو سالیکی دیته‌وه ئه‌مما».

ده‌بی بلیین:

مه‌کانه: شه‌وقی به‌عیلاته‌...

حه‌یاته: زه‌وقی به‌ئه‌حبابه‌...

مصره‌عی «بی یو بچیه‌وه ئیستا (کانی) دیسان» به‌قسه‌ی عاده‌تیش قبول ناکرێ. وا ده‌زانم راستیه‌که‌ی ئه‌مه‌ بی:

گه‌ر بی یو بچیه‌وه ئیستا که‌ بۆ وه‌طه‌ن دیسان
سه‌فه‌ر ده‌که‌ی له‌ وه‌طه‌ن ده‌چیه‌ شاری جابولقا

له‌م ده‌مه‌دا دیوانه‌که‌ی حاجی و ده‌سخه‌تی دیوانه‌که‌شم لا نییه‌ بزانی له‌واندا ئه‌م به‌یته‌ و ئه‌وانی دیکه‌ش چۆن نووسراون، به‌ریتمای کیش و واتا و نه‌ختیکیش یاریده‌ی بیرهاتنه‌وه‌ قالیی ئه‌م به‌یتانه‌م راست راگرته‌وه. ئه‌وه‌ی راستیش بی هه‌رچی نموونه‌یه‌که‌ له‌م نووسینه‌دا هیناییتمه‌وه‌ هی یاد کردنه‌وه‌یه‌ ئنجا ئه‌گه‌ر سه‌ه‌وویان تیدا بی لیم ببوورن. له‌ کۆتاییدا ده‌لیم مامۆستا بیمار هه‌قی هه‌یه‌ ئه‌و بۆچوونه‌ په‌سه‌ند بکات که‌ به‌لایه‌وه‌ راسته‌ به‌لام منیش هه‌قمه‌ بلیم ئه‌و به‌لگانه‌ی بۆ «به‌ئاسانی ره‌ت کردنه‌وه» ی هینابوونه‌وه‌ بای ره‌ت کردنه‌وه‌ ناکه‌ن. له‌گه‌ل ریتزما.

«...»